

stemmelse på det enkelte uddannelsesområde, således at der fremover sikres et ensartet niveau for demokratisk indflydelse gennem hele systemet. På nogle uddannelsesområder er der kun brug for enkelte supplerende bestemmelser, mens det på andre områder faktisk er nødvendigt at lave mere gennemgribende ændringer. På dette tidspunkt kan jeg ikke angive det helt præcise indhold og omfang, men det vil komme til at omfatte næsten alle uddannelsesområder inden for Undervisningsministeriets område, og dermed mener jeg også, det vil bidrage til at styrke det repræsentative demokrati i hele uddannelsessystemet.

Det er givet, at uddannelse skal give elever og studerende de nødvendige faglige, personlige, sociale kvalifikationer. Et vigtigt element af udviklingen er det, man kunne kalde demokratisk kompetence, altså at uddannelserne bidrager til, at det enkelte menneskes forståelse og lyst til at deltage som aktiv borger i et demokratisk samfund styrkes, og i flere uddannelseslove og -bekendtgørelser har vi allerede mål af den karakter.

Med forslaget kommer udvikling af demokratisk kompetence også til at indgå i de fleste ungdomsuddannelser, og i dagligdagen ude på den enkelte uddannelsesinstitution vil forslaget formentlig medføre, at elevernes indflydelsesmuligheder styrkes ganske betydeligt. Elever, kursister, studerende, hvad man nu hedder, bliver repræsenteret i institutionernes bestyrelse, får ret til at nedsætte rådgivende organer og organer, hvor man kan drøfte, hvordan man vil bruge sin demokratiske indflydelse: elevråd, kursistråd, de studerendes råd. Og man får også ret til at blive repræsenteret i de råd og udvalg, der måtte blive nedsat af ledelsen på den enkelte uddannelsesinstitution.

Forslaget skal jo selvfølgelig følges op af bestemmelser på bekendtgørelsesniveau, hvorefter skolerne får en vis pligt til at stille lokaler, kontorinventar og lignende til rådighed for elevrådene, samt bestemmelser, der fastsætter generelle regler for elevrådenes virksomhed og herunder selvfølgelig også, hvordan man vælger elevråd.

Jeg vil dog allerede på det her tidspunkt pointere, at lovforslaget, i modsætning til beslutningsforslaget, ikke vil operere med, at ledelseskompetencen på den enkelte uddannelsesinstitution fjernes fra skolelederen. Forslaget vil altså ikke indebære en magtfor skydning, men inddrage elever og studerende gennem

demokratiske beslutningsprocesser og dermed også som kontrol af magten.

Jeg forestiller mig desuden, at Undervisningsministeriet i tilknytning til lovgivningen udgiver en publikation, sådan at både elever og skoleledelse, anvísninger og råd kan få samarbejdet til at fungere. Som jeg håber det fremgår, vil mange af de såkaldt basale rettigheder, som beslutningsforslaget handler om, indgå i det lovforslag, vi arbejder med. Og derfor vil jeg nøjes med at kommentere enkelte dele af forslaget i denne her omgang.

Med hensyn til kravet om 6 m³ pr. person er vi jo enige om, at By- og Boligministeriets bygningsreglement for 1995 indebærer, at normalklasserum på undervisningsinstitutioner skal have et rumindhold på 6 m³ pr. person, vel at mærke forudsat, at der etableres effektiv mekanisk ventilation.

I tilknytning til det kan jeg fortælle, at vi i Undervisningsministeriet har udgivet flere publikationer om undervisningsinstitutioner, om indretning af dem. Det gælder »Skolebyggeri nu og i fremtiden. Gymnasier, HF-kurser og VUC'er« fra 1998, og på folkeskoleområdet har vi udgivet »Skolebyggeri med eksempler« i 1997. Og de publikationer refererer bl.a. de gældende myndighedskrav til rumstørrelse og luftfornyelse. Så allerede i henhold til bygningsreglementet har elever og studerende altså krav til indeklima.

I øjeblikket er der meget fokus på de fysiske rammer for folkeskolen. Jeg tror, det skyldes dels krav om ændrede organisationsformer, undervisningsmetoder, dels det faktum, at antallet af elever i grundskolen i de kommende år vil stige med ca. 100.000. Samtidig har bygningsvedligeholdelsen vist ikke i alle tilfælde været fuldt tilstrækkelig. Og derfor er der i mange kommuner en meget stor og optaget aktivitet for at vurdere de eksisterende bygninger og se, hvad det kan være nødvendigt med af om- og nybygninger.

For at støtte den proces har Undervisningsministeriet sammen med Byggedirektoratet under Forskningsministeriet indbudt arkitekter og andre til en skolebyggerikonkurrence, hvor man har bedømt de indkomne forslag. Og det, som jo selvfølgelig er hovedtemaet i en sådan konkurrence, er samspillet mellem pædagogik og bygninger. Hvordan kan bygningen understøtte den skole, den pædagogik, det formål, som vi ønsker os?